

АНОТАЦІЯ ДИСЦИПЛІНИ « УПРАВЛІННЯ ФАКТОРАМИ УРОЖАЮ ПРИ ЗРОШЕННІ»

Дисципліна вільного вибору здобувача
Освітній рівень – Магістр
Спеціальність – 201
«Агрономія»

**Освітньо-професійна програма «Агрономія»
Кафедра землеробства**

Кількість кредитів ECTS – 3, курс – другого магістерського рівня , другого року навчання , семестр – 3, лекції – 20 год., практичні заняття – 24 год., форма контролю – екзамен.

Лектор: Аверчев Олександр Володимирович, доктор сільськогосподарських наук, професор кафедри землеробства.

Метою дисципліни здатність розв'язувати складні фахові задачі та практичні проблеми з управління живлення рослин, що передбачає застосування теорій і методів відповідної науки і характеризується комплексністю та відповідністю зональних умов, підготовка фахівців до наукової і виробничої діяльності, пов'язаної з підвищенням ефективності застосування добрив та освоєння прогресивних технологій їх застосування з метою підвищення продуктивності сільськогосподарських культур, відновлення родючості ґрунтів і запобігання забруднення навколишнього середовища

Компетентності здобувача, сформовані в результаті вивчення курсу:

знати:- розуміння особливостей і термінології Сучасних підходів до управління живлення рослин; - здатність розробляти і закладати досліди з метою виявлення умов оптимального живлення рослин; - здатність стало підвищувати планову врожайність за високої якості продукції сільськогосподарських культур; - здатність визначати сучасними методами потребу в хімічних меліорантах, органічних, мінеральних та інших видах і формах добрив; - здатність проводити діагностику живлення рослин різними методами;

вміти: - знати стан і перспективи удосконалення управління живлення рослин; - знати сучасні погляди на живлення рослин макро- й мікроелементами; - знати сучасні вітчизняні та світові тенденції форм добрив; - знати фізіолого-екологічні прийоми управління живленням рослин; - знати сучасні підходи до оптимізації живлення основних сільськогосподарських культур; - визначати рівень забезпеченості сільськогосподарських культур поживними речовинами: - здатність виконувати розрахунки доз добрив і вапнувальних матеріалів; – вміти визначати загальну потребу в добривах для сівозміни і господарства;

Змістовні частини дисципліни:

1. Діагностика живлення рослин і сучасні фізіологоекологічні прийоми його поліпшення.
2. Особливості живлення окремих культур та підходи до його управління